

FJÄDERMYGGSVÄRM över GUL PLASTHINK

av Ingemar Struwe

Insekters attraktion till färgen gult är välkänd . Vi utnyttjar fenomenet när vi använder gulskålar som fångstmetod. Personer som gått klädda i starkt gult om sommaren har ofta blivit plågsamt påminda om fenomenet av tusentals anflygande rapsbaggar. En juniafton ute på Tåkenön i Hjälmarens gav en annan och för mig helt ny dimension åt den gula färgens magi i insektvärlden.

Det är sen kväll på gränsen till ljus natt. Uppe vid den gamla gården finns en gårdspump på vilken en uppochnedvänd gul plasthink är trädd. Och se: över den gula hinken står en flera meter hög svajande röksvans av fjädermyggor. Den börjar någon meter över hinken, rör sig lätt av och an men dess rot håller sig hela tiden rätt ovan hinken. Fenomenet förbryllar. Är det hinkens gula färg som styr dem, är det pumpens uppåttekande stolpe eller är det syrenbusken bredvid som ger lä?

Jag lyfter sakta av hinken från dess fäste, för den åt sidan, bär den långsamt omkring på gårdsplanen. Och fjädermyggorna följer hela tiden med. Rätt över hinken står de hela tiden var jag än går, som en fem meter hög svajande rök från en osynlig och kall eld i hinken. Så för jag tillbaka dem till pumpen, trär upp hinken på den igen, tittar upp på den magiska myggröken en stund och tar ett hastigt steg åt sidan.

Det hade inte tornsvalan räknat med. Det var fler än jag som var intresserade av fjädermyggor. Nu kom hon i inflygningskurvans djupaste buk i nittiokilometersfart genom svärmen - och genom mitt hår ... Jag kände henne på min hjässa, jag hörde vinandet av fjädrar mot hår och jag såg henne som ett suddigt svart streck susa in i tegelpannehålet. Hur hade det gått för henne och mig om hon kolliderat med nacken?

Och förgäves letade jag i mitt hår efter hennes visitkort, den för tornsvalan speciella lusflugan *Craeterina pallida*.